

Platón, Faidros 252 b1 - c2

Tento stav, krásný hochu, ke kterému mluvím, lidé nazývají erótem, láskou; avšak až uslyšíš, jak mu říkají bohové, zajisté se při svém mládí zasměješ.

Někteří z Homérovců myslím uvádějí ze zastrčené básně dva verše na Eróta, z nichž druhý je velmi rozpustilý a ne příliš řádný. Zpívají totiž takto:

Lidí smrtelných plémě mu říká létavý Erós,
nesmrtelní jej však zvou Péro, to pro sílu rodící peří.

Těmto je ovšem možno věřit, a možno i nevěřit; příčina stavu milujících je však stejně právě tato.

Poznámky:

Péro = *Pteros*. Normálně řecky *pteron*.

Proklos uvádí i tvar *pteros* - *In Platonis Cratylum commentaria* 16, 39.

Podobně i Olympiodóros, a to právě s odkazem Platónova *Faidra* - *In Platonis Alcibiadem commentarii* 227, 8.

(Překlad je v závislosti na F. Novotném.)

Není úplně vyloučeno, že autorem těchto veršů by mohl být Platón sám, pouze v návaznosti na tradici homérovců. Podobný problém s autorstvím ostatně známe ze Symposia, když Aristofanés vykládá mýtus o Androgynovi.